

K O P G E K

Sam en het lichtje voor de overkant

EEN PERSOONLIJK VOORLEESVERHAAL

Voorbeeldeditie met Sam

De lucht is al donkerblauw, hoewel het nog geen bedtijd is. Sam staat op een krukje voor het raam. In de straat verschijnen overal kerstlichtjes.

Bij het ene huis glinstert een boom. Bij het andere hangt een ster. Sam telt de verlichte ramen. Eén raam aan de overkant blijft donker.

‘Daar woont buurvrouw Roos sinds kort,’ zegt mama. ‘De verhuisdozen staan er nog.’ Sam kijkt naar de eigen kerstboom. Er hangen ballen tot bijna op de vloer.

Op tafel ligt een doorzichtige papieren lantaarn. Die heeft Sam zelf versierd. Er zit een lampje op batterijen in. Met één klik wordt het papier goud.

Sam zet de lantaarn voor het raam. Nu heeft het huis een lichtje extra. Toch blijven de ogen teruggaan naar dat ene donkere raam.

‘Misschien heeft buurvrouw Roos nog geen lampje,’ zegt Sam. Mama knikt. ‘Zullen we samen vragen hoe het gaat?’ Sam pakt alvast de jas.

Maar de lantaarn? Die was voor het eigen raam. Sam houdt hem tegen de buik. Het papier knispert. Weggeven voelt ineens een beetje moeilijk.

‘Je mag erover nadenken,’ zegt mama. Sam kijkt naar het gouden licht. Dan naar de kerstboom. Daar branden nog een heleboel kleine lampjes.

‘Hij mag mee,’ besluit Sam. Met de lantaarn veilig in een tas steken ze samen de straat over. De koude lucht prikt aan de wangen.

Buurvrouw Roos doet open tussen twee stapels dozen. ‘Wat gezellig!’ Binnen staat een stoel naast een kleine tafel. Op de vloer ligt nog opgerold papier van de verhuizing.

‘Is het hier al een beetje kerst?’ Vraagt Sam. Buurvrouw Roos kijkt rond. ‘Bijna. Maar de doos met kerstspullen zit ergens helemaal onderaan.’

Sam haalt de lantaarn uit de tas. Klik. Er verschijnt een gouden gloed. ‘Deze mag bij jou staan.’ Buurvrouw Roos wordt even heel stil.

Samen zetten ze de lantaarn voor het raam. Buiten schijnt het licht op de natte stoep. Sam ziet nu pas de rode ster die zelf op het papier is getekend.

‘Wil je straks bij ons komen eten?’ Vraagt mama.
‘Dan hoef je vanavond geen pan te zoeken.’
Buurvrouw Roos lacht. ‘Die zit inderdaad ook in een
doos.’

Thuis is het plekje voor de lantaarn leeg. Sam kijkt er even naar. Het was een mooi lichtje. Weggeven kan fijn zijn en toch een beetje vreemd voelen.

Mama gaat naast Sam staan. ‘Kijk eens naar de overkant.’ In het donkere raam gloeit nu de rode ster. Vanaf hier is hij nog steeds te zien.

Op tafel liggen restjes papier. Sam pakt een geel vel. ‘We kunnen hier ook nog sterren maken.’ Mama haalt de veilige schaar en een potlood.

Ze tekenen grote sterren en kleine sterren. Sommige punten worden scheef. Eén ster krijgt maar vier armen. ‘Die heeft haast,’ zegt Sam.

Aan ieder sterretje komt een draadje. Samen hangen ze een paar sterren voor het raam. De rest gaat in een mandje bij de voordeur.

Sam maakt er met hulp een kaartje bij: 'Neem een ster mee.' Daarna wachten ze. Dat duurt eerst lang. Dan klinkt er een klein belletje.

Buiten staat een kind met een blauwe muts. ‘Mag deze?’ Sam knikt. Het kind kiest de scheve ster. ‘Die lijkt te dansen.’

Even later loopt iemand met een hond langs. Die kiest een grote ster. De hond snuffelt aan het mandje en vindt het duidelijk jammer dat sterren niet naar koek ruiken.

Als Sam weer door het raam kijkt, hangt de dansende ster twee huizen verder. Aan de andere kant van de straat verschijnt de grote ster.

Bijna alle papieren sterren zijn weg. Dan begint het zacht te sneeuwen. Een vlokje blijft even op de vensterbank liggen voordat het smelt.

Er wordt aangebeld. Buurvrouw Roos staat voor de deur met een klein pakje. ‘Dit vond ik wél in een doos.’ Binnenin zit een houten vogeltje.

Het vogeltje is oud en glad. ‘Het hing vroeger al in mijn kerstboom,’ vertelt buurvrouw Roos. Sam zoekt een tak waar het goed zichtbaar is.

Samen hangen ze het vogeltje op. Het draait langzaam aan zijn draadje. Nu is er ook een stukje van het verhaal van buurvrouw Roos in de boom.

Aan tafel komt een bord erbij. Stoelen schuiven. Soep damp. Sam vertelt hoe moeilijk het was om de lantaarn weg te geven. Buurvrouw Roos luistert aandachtig.

‘Ik vond het moeilijk om hier opnieuw te beginnen,’ zegt buurvrouw Roos. ‘Maar nu ken ik jullie al.’ Sam schuift het broodmandje een stukje dichterbij.

Na het eten zingen ze een kort kerstlied. Het houten vogeltje draait mee als iemand langsloopt. Buiten worden de voetstappen in de sneeuw langzaam minder scherp.

Voor het slapen kijkt Sam nog één keer naar buiten. Buurvrouw Roos is weer thuis. Achter de rode ster zwaait een hand. Sam zwaait terug.

In bed denkt Sam aan alle ramen. Aan de scheve ster. Aan het extra bord. De lantaarn staat ergens anders, maar het voelt hier warmer dan eerst.

K O P G E K

Jij in je eigen verhaal

Een leesproef met 32 binnenpagina's en een voor- en achterkant.

Sam en de andere personen zijn voorbeelden. Namen en gezichten worden in de persoonlijke editie aangepast.

De beelden komen uit de illustratieoverzichten. Voor drukwerk zijn afzonderlijke illustraties op hogere resolutie en een productiecontrole nodig.